

Πολυεύσπλαχνε Κύριε, ὅταν στίς ὕρες τῆς πολλῆς θλίψεως καὶ τῆς μεγάλης ὁδύνης ἡ καρδιά μας εἶναι ἀποκαμωμένη ἀπό τή λύπη, Σέ παρακαλοῦμε νά δέχεσαι τούς στεναγμούς μας καὶ τά δάκρυά μας ως λόγους προσευχῆς, ως ἔκφραση τῆς ὄλοψυχης ὑποταγῆς μας στό ἅγιο θέλημά σου. Κύριε, Σύ μπορεῖς νά ἀκοῦς καὶ τούς ἀλάλογους στεναγμούς τῆς ἀνθρώπινης καρδιᾶς, ὅταν τό στόμα ἀδυνατεῖ νά πρ-

φέρει λόγους προσευχῆς. Καί Σύ, ἐκδηλώνοντας τότε περισσότερο τὸν ἀγαθότα σου, χύνε τό βάλσαμο τῆς θείας παρηγοριᾶς στίς πληγωμένες ψυχές μας, ἐλάφρυνε τή θλίψη μας καί χάριζέ μας τὸν εἰρήνην καί τή χαρά, γιά νά Σοῦ ἀπευθύνουμε θερμές εὐχαριστίες, ἀνυμνώντας τή μεγαλοσύνη σου. Ἄμην.

(† Ἅρχιμ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου)